

מדינת ישראל

בתי הדין למשמעת – משרד הבריאות בירושלים

תיק בד"מ 01/11/21

3.7.2022

בפני חברות הועדה:

דר' רינה שימונוב - יושבת ראש
גב' ענת כהן אבוהב - נציגת הסתדרות האחים והאחיות
עו"ד עירית אלטשולר - נציגת היועצת המשפטית לממשלה

הקובל: עו"ד תומר דגני חנית, התובע הראשי,
לשכת היועצת המשפטית, משרד הבריאות, בעצמו

נ ג ד

הנקבל: ארקדי לויטס (מ.ר. 207778) על ידי עו"ד עידו בלום

דין וחשבון לפי תקנה 16 לתקנות בריאות העם
(צוות סיעודי במרפאות), התשמ"א-1981

1. הקובלנה

ביום 1.11.2021 הגיש עו"ד תומר דגני חנית התובע הראשי בלשכת היועצת המשפטית, משרד הבריאות, קובלנה לראש חטיבת הרפואה במשרד הבריאות נגד פלוני, אח מוסמך מס' רישום 207778 (להלן- הנקבל) מכוח האמור בתקנה 15(4) לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות), התשמ"א-1981 (להלן – התקנות), בגין הרשעתו בעבירות שיש עמן קלון או שיש בהן כדי להראות שהוא חסר האחריות הדרושה לעסוק בסיעוד וכן בגין התנהגות שאינה הולמת את מקצוע הסיעוד כאמור בתקנה 15(1) לתקנות. הקובלנה הוגשה בגין הרשעתו של הנקבל על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בבית המשפט המחוזי בתל אביב ביום XXXXXXXX וגזירת דינו ביום XXXXXXXX, בתפ"ח XXXXXXXXXX בעבירה של מעשה סדום בקטין שטרם מלאו לו 14 (ריבוי מקרים), לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בעבירה של מעשה סדום בקטין שטרם מלאו לו 14 (ריבוי מקרים), לפי סעיפים 347(ב) ו-350 לחוק העונשין, בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק, ובעבירה של ניסיון למעשה סדום בקטין שטרם מלאו לו 14 שנים לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק

העונשין ביחד עם סעיף 25 לחוק.
בגין העבירות לעיל נגזרו על הנקבל מאסר בפועל של 44 חודשים, 18 חדשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירת פשע תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, 12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירת עוון תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, ופיצוי לקטין.
ערעור על העונש לבית המשפט העליון בע"פ XXXXXX (פלוני נ. מדינת ישראל) נדחה ביום XXXXXXXX.

2. הוועדה

המשנה למנהל הכללי של משרד הבריאות מינה אותנו כוועדה שתדון בקובלנה (להלן- הוועדה). הוועדה קיימה דיון אחד ביום 22.5.2022 ובו הופיע הקובל עוה"ד תומר דגני חנית, הנקבל ובא כוחו עוה"ד עידו בלום.

3. האירועים ברקע הקובלנה

האירועים ברקע הקובלנה – בתקופה מחודש אוגוסט 2012 עד 1.2.2013 - תוארו בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון, בפירוט רב בגזר הדין של בית המשפט המחוזי, ובקליפת אגוז בפסק דינו של בית המשפט העליון כלהלן: "לפי כתב האישום המתוקן, המערער התיידד עם קטין כבן 12, וכאשר בילה עמו ביצע בו מעשי סדום במספר הזדמנויות באופן שהכניס את לשונו לתוך פי הטבעת של הקטין, גרם לקטין לבצע בו מעשי סדום בכך שהכניס את איבר מינו של הקטין לפיו, ואף ניסה לבצע בו מעשה סדום נוסף של החדרת איבר מינו אל פי הטבעת של הקטין".
במסגרת הסדר טיעון הודה הנקבל בכתב אישום מתוקן בעבירות של מעשי סדום וניסיון למעשה סדום בקטין כמפורט בסעיף 1 לעיל.
כאמור בסעיף 1 נגזרו על הנקבל העונשים שפורטו שם, כולל מאסר בפועל ומאסר על תנאי, לאחר שבית המשפט המחוזי בחן לעומק ולאחר קבלת מספר לא מבוטל של חוות דעת, תסקירים והערכות, והגיע למסקנה שאין "הצדקה לתת מעמד בכורה לשיקום הנאשם ולהעדיפו על פני כל יתר שיקולי הענישה" תוך שהוא לוקח בחשבון גם את נסיבותיו האישיות של הנקבל.
ערעור הנקבל לבית המשפט העליון על גזר הדין נדחה כאמור לעיל, כשבית המשפט קובע כי "גם בנסיבות שבפנינו לא ניתן להפריז בחומרת העבירות המיוחסות למערער - במשך כחצי שנה הוא ביצע בקטין ששם בו את מבטחו, והיה אך בן 12, סדרה של עבירות מין חמורות, אשר הנזק הכרוך בהן מבחינתו של הקורבן הוא חסר שיעור. אמנם, נסיבותיו האישיות של המערער הן קשות. סיפור חייו מכביד על הלב" אך הן "הובאו **במלואן** (ההדגשה במקור) כבר בגיבושו של הסדר הטיעון, וללא התחשבות בהן מכלתחילה היה ראוי להטיל על המערער עונש מחמיר יותר נוכח נסיבות המקרה", ו"לכן, על אף ההבנה לנסיבות חייו של המערער, שהן כאמור אכן קשות מאד" לא מצא בית המשפט העליון הצדקה להקל מן העונש שנגזר על הנקבל.

4. ההליך בפני הוועדה

4.1 בתחילת הדיון הסכים בא כוחו של הנקבל, עו"ד עידו בלום, כי משהורשע מרשו בפלילים בעבירה שיש עמה קלון, הרי שמדובר בעבירת משמעת כאמור בתקנה 15(4)

לתקנות והתנהגות שאינה הולמת את מקצוע הסיעוד כאמור בתקנה 15(1). עו"ד בלום ביקש בד בבד כי ההליכים בפנינו יהיו חסויים לאור החיסיון שהוטל לדבריו על ההליכים הפליליים שלא פורסמו, למעט פסק הדין של בית המשפט העליון שפורסם ללא פרטים מזהים ("פלוני"). לאור חוסר הבהירות, והמצאות עותקים של פסק הדין וגזר הדין בבית המשפט המחוזי בידי הקובל – ואשר צורפו לקובלנה – ללא כל רישום או התיחסות לחיסיון ההליכים, בקשה הועדה מהצדדים להשלים התיחסות ופירוט לנקודה זו בכתב, והודיעה כי תיתן החלטתה בעניין זה בהמשך.

התיחסות הצדדים הוגשה לוועדה לאחר הדיון, כאשר עו"ד בלום הגיש לוועדה נוסח של הכרעת הדין שבה מוטבעות המילים "בדלתיים סגורות", תדפיס מ"נט המשפט" בו מוגדר התיק כחסוי לציבור, ותדפיס דומה מהמאגר המשפטי "נבו", וטען כי לפיכך בהתאם לסעיף 70(א) לחוק בתי המשפט (נוסח משולב) התשמ"ד-1984 האוסר על פרסום דבר כלשהו על הליך שהתנהל בדלתיים סגורות, הרי שיש להטיל חיסיון על הליך הקובלנה. עו"ד דגני חנית, הקובל התנגד לבקשה, בטענו שלא הוגשה החלטת בית משפט הקובעת חיסיון, כי באתר "נבו" וכן ב"נט המשפט" פורסמו החלטות בעניין הנקבל בעתירות אסיר, שבהן גם מצויינת תקופת המאסר בגין עבירות מין. על כן לטענתו כאשר פורסם במאגרים פומביים שהנקבל הורשע בעבירות מין וריצה מספר שנים בכלא, והואיל ולא הוגשה החלטה הקובעת חיסיון, אז חזקה שאין החלטה כזו, וממילא חיסיון הליכים פליליים אינו מחייב בהכרח חיסיון ההליכים המשמעתיים שלא הוצג לו בסיס משפטי ואין לחרוג מן הכלל של פומביות הדיון.

בתשובה לתגובה זו חזר ב"כ הנקבל על טענתו כי במערכת בתי המשפט מסווג התיק כחסוי לציבור כפי שגם מופיע במסמכי הכרעת הדין, ותהה על גישתו של הקובל המערערת על כך שההליך הפלילי חסוי ולפיכך כפי שנפסק, איסור הפרסום חל לא רק על פרטים שנדונו באולם המשפט אלא גם על פרטים מהותיים נוספים אודות הדיון שהתקיים בדלתיים סגורות.

4.2 משנמצא כי הנקבל עבר עבירות משמעת כאמור, טענו באי כוח הצדדים. לאמצעי המשמעת.

עו"ד דגני חנית החל בהצגת מקרהו של האח ידידיה גרינוולד שרישומו בוטל, לאחר שהורשע בביצוע מעשי סדום בקטין במשך כשלוש שנים, ובמעשים מגונים בקטין נוסף, תוך שהוא מפנה להמלצת הוועדה ופסקי הדין שפורטו בה ולשאלה המתבקשת האם יש מקום שהנקבל יהיה אח סיעודי בישראל, אם יחזור לכך ומתי, כאשר על הוועדה לשקול את הסכנה להישנות מעשיו של הנקבל ואת ההרתעה הכללית, כבוד המקצוע ואמון הציבור במקצוע. הוא הציג לפנינו תקדים נוסף, עדכני (מיום 15.9.2021) בעניינו של הפיזיותרפיסט גלעד הוליאור (בד"מ 1/8/20) שאגב טיפול מקצועי במתלוננת עשה בה מעשה מגונה, לא אונס, מעשה חד פעמי, בעוד שבמקרה שבפנינו מדובר בסידרה של עבירות מין חמורות בקטין לאורך חצי שנה שלא ניתן להפריז בחומרתם כלשון בית המשפט העליון. תעודת המקצוע של מר הוליאור הותלתה לעשר שנים מיום מתן ההחלטה של ועדת המשמעת (15.9.2021) (לדברי עו"ד דגני חנית 6.5 שנים לאחר האירועים אף שמועד ביצוע העבירה אינו מצויין בהחלטה, וההרשעה בפלילים היתה בשנת 2019). אשר לחלוף הזמן הרב – כ-9 שנים – מאז האירועים נשוא הקובלנה, לטענת הקובל חומרת מעשיו של הנקבל לא פוחתת עם חלוף השנים, ולטענתו השיהוי מוקהה על ידי המסמך שצורף כנספח ד' לקובלנה – צילום מסך של אתר אינטרנט של הנקבל, במסגרת יוזמה עיסוקית שלו, ובו מוצעים שירותים בבית על ידי אח מוסמך, בהם לקיחת דמים ופעולות

סיעודיות שונות וביניהן הזמנת מטפל סיעודי לשעות הלילה ובייביסיטר לילדים, מצביע על כך שלנקבל, שהורשע במעשי סדום בקטין, יש בעיה בהבנת המציאות, וכיצד נראים הדברים, מה שאמור להדליק נורה אדמה אצל הוועדה. הקובל ציין כי לא נעלם מעיניו סיפורו הקשה של הנקבל שהרים עצמו מאשפתות, ובשל חלופה 9 השנים כאמור, הוא משאיר לשיקול דעת הוועדה אם להמליץ להתלות את רשיונו של הנקבל לשנים רבות או לבטלו.

עו"ד בלום בראשית טיעונו הגיש לוועדה את מכתבו לקובל מיום 14.1.2021 (סומן נ/1) המתייחס לשימוע טרם העמדה לדין משמעת בתגובה למכתב הקובל מיום 17.8.2021 שלא הומצא לוועדה, שבו מבוקש שלא להגיש קובלנה נגד הנקבל בעיקר בגין השיהוי הניכר- כמעט עשור מאז האירועים נשוא הקובלנה – ובו גם התיחסות לנושא הפרת צו פיקוח, צו שהוא בגדר מידע חסוי והקובל התבקש להבהיר כיצד הגיע לידיו. בהמשך הדיון ביקש עו"ד כי נתעלם מנושא צו הפיקוח וחסינו שלדבריו היה רלבנטי לטענות בהליך השימוע, אך המציא לוועדה לאחר הדיון, החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב – יפו במח"ע XXXXXXXX, שבו נקבע, בפעם שניה, כי עבודה של לקיחת דמים מחולים בבתייהם לא נכללה במסגרת איסור שהוטל מכוח חוק הפיקוח. עו"ד בלום הלין על הגשת הקובלנה לאחר חלופה כמעט עשור מהרשעתו של הנקבל, תוך הפנייה להחלטת של כב' הנשיא בדימוס זיילר מיום 10.2.1988 בעניין דר' אדמונד מולק ודר' אמיתי ביקל, בטענו כי יש בעייתיות מבחינה אפקטיבית של דיני המשמעת ומבחינת האדם עצמו, בהגשת קובלנה לאחר זמן כה רב.

עו"ד בלום בקש שלא ישתמע כי הוא מפחית מחומרת ההרשעה, אך ציין שהנקבל הביע חרטה, כיום הוא במסלול אחר, מעשיו לא היו קשורים לעבודה ונסיבותיו האישיות הן חריגות ביותר – מגיע מרקע קשה, בשירותו הצבאי נפגע והוא נכה בשיעור 53%, הגיע לרחוב ולסמים קשים והתקיים ממה שמתקיימים ברחוב כדבריו, הוא הצליח לצאת ממקום שממנו רוב האנשים לא יוצאים, השתקם ולמד סיעוד, ותעודת ההסמכה שלו היא ההישג היחיד בחייו.

נושא האתר למתן השירותים הובהר בשלב זה על ידי הנקבל עצמו, שציין כי קודם לאירועים הוא עבד בבית חולים כסטודנט ואחר כך בשני חצאי משרות, ומאז שהשתחרר מבית הסוהר עבד בליווי מטופלים בתיירות מרפא, היה חלק מן התקופה בחו"ל, ואז בראותו שיש ביקוש לבדיקות, החל לנהל עסק בשם א.ל. פתרונות, של מתן שירותי דיגום, בדיקות קורונה, ומעט שירותי כוח אדם לאנשים מבוגרים, זאת באמצעות אחרים (אחים ואחיות, פרואמדיקים ורופא), אך הוא עצמו לא תיפקד כאח משום שהבין שבנסיבות קיומו של צו הפיקוח ספק אם היו מאפשרים לו לעבוד במקצוע והחליט להמתין עם חזרתו למקצוע לסיומו. עבודתו היתה בניהול כוח אדם, הפרסום היה מפה לאוזן ובפייסבוק, ולאחר למעשה לא ניגשו מבקרים, כי נשאר בפלטפורמת wix שהיא פלטפורמה לבניית אתרים ולא בגוגל. לדבריו נושא שירותי הבייביסיטר עלה בעקבות דברים שאמר אחד מנותני השירותים, שאמר כי הוא מוכן לשבת עם חולים וגם לעשות בייביסיטינג.

עו"ד בלום המשיך וטען, כי נושא מתן שירותי בייביסיטינג על ידי אותם נותני שירותים לא היה בעל משמעות, והניסיון להסיק ממנו על הלך הרוח של הנקבל מרחיק לכת. הפעלת האתר לא היתה אסורה שכן המגבלות היו רק לגבי עבודה עם ילדים, ויחידת הפיקוח אסרה עליו אפילו לקחת דגימות דם, והנקבל נאלץ להגיע לבית המשפט שפסל את האיסור. על פי בקשת הוועדה החלטת בית המשפט הומצאה לוועדה כאמור לעיל. עו"ד בלום הציג בפני הועדה מספר תקדימים: החלטה מיום 11.6.2007 בעניינו של פלוני אח מוסמך שהורשע בביצוע מעשים מגונים חזר ונשנה בחולה ביחידה פסיכיאטרית בה עבד ונדון ל-

18 חודשי מאסר ורישיונו הותלה ל-18 חדשים; החלטה מיום 28.2.2010 בעניין מרדכי זהר, אח מעשי שנדון ל-7 שנות מאסר בשל עבירות אינוס ומעשים מגונים בכוח בעובדות זרות של נזקקות ורישיונו הותלה לשנתיים מיום שחרורו ממאסרו; החלטה מיום 15.1.2015 בעניין עאדל קשקוש, אח מוסמך, שהורשע בעבירה של מעשה מגונה באשה שטיפל בה שנדון למאסר בפועל של 10 חודשים ורישיונו הותלה לשנתיים. לאור חלופי הזמן ונסיבותיו הקשות של הנקבל ושיקומו העצמי, אמצעי המשמעת צריך להיות לדעת ב"כ הנקבל, התליה לפרק זמן קצר יחסית של מספר חודשים או שנה. בתום הדיון הביע הנקבל את צערו על אשר ארע לפני 9 שנים, אמר כי לא היה לו סיכוי בחיים אך בכל זאת הצליח, לא היה פושע קודם לאירועים נשוא הקובלנה ולא חזר לפשע, הוא מסתכל קדימה ומפיק לקחים ומקווה להמשיך להצליח, לאחר שנה של טיפול אינטנסיבי ב"התחלה חדשה". נציין כי לאחר הדיון, יחד עם המסמכים האחרים שהוגשו לבקשת הוועדה, המציא ב"כ הנקבל אישור מיום 26.7.2018 של הפסיכולוג דר' נימרוד שני, מנהל קליני ב"התחלה חדשה", מרכז טיפול ואבחון לאוכלוסיות עוברי חוק, לפיו הנקבל "מטופל במרכזו במסגרת צו לשיקום מונע החל מחודש נובמבר 2017 ואילך".

5. המלצת הועדה

5.1 הנקבל עבר עבירות פליליות חמורות, ולא בכדי הועמד לדין בפני הרכב פשעים חמורים בפני בית המשפט המחוזי בתל אביב. מדובר מערכת יחסים לא שיגרתיים, כהגדרת בית המשפט המחוזי, במסגרתה, במשך כחצי שנה, הרבה קטין כבן 12, להגיע לדירתו של הנקבל שהיה אז כבן 34, בין היתר במטרה לשחק שם במשחקי מחשב ופלייסטשן, ובמהלכה ביצע הנקבל בקטין מעשי סדום חוזרים ונשנים וניסיון למעשה סדום, מעשים בגינם הורשע בבית המשפט המחוזי, ואשר בית המשפט העליון קבע כאמור לעיל, כי גם בנסיבות האישיות הקשות של הנקבל לא ניתן להפריז בחומרת העבירות המיוחסות לו. אלו הן ללא ספק עבירות שיש עמן קלון ויש בהן כדי להראות שהוא חסר האחריות הדרושה לעסוק בסיעוד, והתנהגותו היא בגדר התנהגות שאינה הולמת את מקצוע הסיעוד, התנהגות הפוגעת בתדמיתו ובכבודו של מקצוע הסיעוד ובאמון הציבור בעובדי הסיעוד. לפיכך מצאה הועדה, גם על סמך הודאתו של הנקבל, כי הנקבל עבר עבירות משמעת כאמור בתקנה 15(1) ו-4(4) לתקנות.

5.2 לכך התייחס בית המשפט העליון בע"א 10979/04 ליביו לאור נ. שר הבריאות (פ"ד נט(6) 357) בדברי השופטת פרוקצ'יה בעמ' 364: "השמירה על טוהר המידות בתחום עיסוק זה איננה מסתכמת בדאגה לתקינות פעולתה של המערכת הרפואית ביחסה לרשויות הציבוריות האחרות,....., ובשמירה על אמון הציבור בה. ניקיון כפיו של העוסק ברפואה וטוהר פעולתה של המערכת הם תנאי הכרחיים גם לקיומה של רמה רפואית-מקצועית ראויה המקרינה במישרין על שלום האדם ועל חיי אדם".

לפיכך, השיקול המרכזי כפי שקבע בית המשפט, כפי שיובא להלן, הוא האינטרס שיש לציבור בשמירה על רמתו ועל כבודו של מקצוע הרפואה ועל אמון הציבור ברופאים, ומפני אינטרס זה נסוגות הנסיבות האישיות של הרופא, כדברי השופטת חיות בעמ' 362:

"השיקול המרכזי בהליכים המשמעותיים שבנידון הינו השיקול של הגנה על האינטרס שיש לציבור בשמירה על רמתו ועל כבודו של מקצוע הרפואה ועל אמון הציבור ברופאים....לפיכך נפסק כי בהליכים ממין זה השיקול המרכזי שעל הגורם המחליט לשוות לנגד עיניו הוא אינטרס הציבור, ואילו השיקולים הספציפיים הנוגעים לעבריו המשמעת העומד בפניו הם עניין משני שיש לשקלו, אם בכלל....."

וראו גם ע"א 412/90 משה אליהו (פ"ד מד(4) 422), שבו אמר בית המשפט כי עניינו של הדין המשמעותי במקרים בהם הורשע רופא בעבירה שלא על פי פקודת הרופאים היא בהסקת המסקנה מה ההשלכה, אם בכלל, להרשעה, על עיסוקו של הנידון ועל תפקודו המקצועי, בציינו כי הוראה כאמור לא נקבעה לגבי כל מקצוע אלא רק לגבי המשתתפים למסגרת מקצועית מסוימת בהם נדרשת רמת התנהגות מיוחדת וקפדנית ביותר הנובעת מיעדו של המקצוע וממעמדו החברתי.

וכן גם דבריו של הנשיא ברק בע"א 50/91 אדגר סבין נ. שר הבריאות לעיל (פ"ד מז(1) עמ' 27: "אין לתחום את השיקולים הרלוונטיים בקביעת העונש המשמעותי.. יש לנקוט לעניין זה אמת מידה גמישה, אשר תאפשר להביא בחשבון, בכל מקרה ומקרה, גם את חומרת הסכנה הנשקפת לציבור מהישנות מעשיו של רופא, אך גם ערכים, צרכים ואינטרסים לגיטימיים אחרים עליהם באה הענישה המשמעותית-מקצועית להגן. בין אילו ניתן למנות את האינטרס בהרתעה כללית... את הצורך בשמירה על כבוד המקצוע... ואת אמון הציבור במקצוע..."

והאמור לעיל לגבי רופאים נכון לגבי כל העוסקים במקצועות הרפואה.

5.3 אין ספק כי התנהגותו של הנקבל פגעה בצורה חמורה במיוחד בכבוד מקצוע הסיעוד ובאמון הציבור בו. מעשיו המיניים החוזרים ונשנים לאורך כשישה חדשים בקטין ששם בו מבטחו תוך ניצול מערכת יחסי קירבה - אמנם לא שיגרתיים - ביניהם, פוגעים בכבוד המקצוע שבו נדרשת רמת התנהגות מיוחדת.

5.4 כאן המקום לציין, כי בגזר דינו (מיום XXXXXXXX) התיחס בית המשפט המחוזי לסיכויי השיקום של הנקבל ש"ישנם סימני שאלה רבים ביחס" אליהם, באומרו שהשתכנע "כי לנאשם יש קושי ממשי לתפוס את הפסול שבמעשיו ולכן הוא אינו נכון להשתלב בטיפול שהוצע לו", כאשר רמת המסוכנות המינית, בהתאם להערכת המסוכנות כאמור בגזר הדין, הינה בינונית.

אכן, חלפו שנים רבות מאז המעשים נשוא הקובלנה ומאז נכתבו דברים אלה, הנקבל ריצה את עונשו, השתחרר מבית הכלא בשנת 2017 ומאז הוא נמצא תחת צו פיקוח. לא נמסר לוועדה מידע ממשי לגבי תנאי צו הפיקוח או הערכת מסוכנות מעודכנת (ראו לעומת זאת המידע שנמסר לוועדה בעניין הפיזיותרפיסט גלעד הוליאור שהחלטתה מיום 15.9.2021 הוגשה לנו על ידי הקובל), אך לא נראה כי היו הפרות של צו הפיקוח, נהפוך הוא. מהחלטתו (החלקית, עמוד אחד בלבד) של בית המשפט המחוזי בתל אביב – יפו במח"ע XXXXXXXXXX שהוגשה לנו על ידי ב"כ הנקבל לאחר הדיון (שממנו גם למדנו כי "האיסור שהוטל מכוח חוק הפיקוח עניינו עבודה ייעודית עם קטינים") ובה נקבע, בפעם שניה, כי עבודה של לקיחת דמים מחולים בבתייהם לא נכללה במסגרת איסור שהוטל מכוח חוק הפיקוח, ועולה כי יחידת הפיקוח ניסתה להרחיב את האיסורים המפורטים בהחלטה בעניין חוק הפיקוח, ובית המשפט קבע שאינה רשאית לעשות כן.

ויובהר לעניין זה, כי נושא הפעלת האתר של הנקבל שבו פורסם מתן שירותי סיעוד (לקיחת דמים ובדיקות, וכן הזמנת מטפל סיעודי לשעות הלילה ובייביסיטר לילדים) שלדברי הנקבל

ובא כוחו לא נאסר על ידי יחידת הפיקוח ואף אושר על ידם (כאשר לדבריהם כל נושא הפיקוח נעשה בשיחות ולא בא לידי ביטוי במסמכים מטעם היחידה האמורה) וגם על ידי בית המשפט, לא בא לידי ביטוי בהחלטת בית המשפט שהוגשה לנו ואשר אין בה כלל התייחסות לכך.

למעלה מן הצורך נציין, כי פרסום (אף אם הוא מוגבל בתפוצתו) לאור הפלטפורמה בה פורסם) על מתן שירות של בייביסיטר לילדים (יחד עם שאר שירותי טיפול סיעודי בבית על ידי אח מוסמך), ואשר הנקבל טען כי הוסף לאור דברים שאמר לו אחד מנותני השירותים כאמור בסעיף 4ב לעיל, מעורר למצער חוסר נוחות בנסיבות המקרה. מה גם שבצו הפיקוח (כפי שעולה מהחלטת בית המשפט החלקית שהומצאה לנו כאמור) הוטל איסור על עבודה ייעודית עם קטינים, אף שלדברי הנקבל לא הוא עצמו נתן את שירותים שפורסמו אלא בעלי מקצוע אותם שכר, וכן שהפרסום באתר ירד מיד עם פנייתו של הקובל, כפי שאושר גם על ידו. כפי שאמר בצדק הקובל, נראה שהנקבל לא הבין איך פרסום כזה נראה, והיה עליו להתרחק מזה.

אשר לתוצאות הטיפול בשיקומו של הנקבל לאחר שחרורו מהכלא, טיפול שנעשה במסגרת צו לשיקום מונע כאמור באישורו מיום 26.7.2018 של הפסיכולוג דר' נימרוד שני, מנהל קליני ב"התחלה חדשה", מרכז טיפול ואבחון לאוכלוסיות עוברי חוק - כל אשר עולה ממנו הוא שבחודש יולי 2018 היה הנקבל מטופל במרכז. זאת ותו לא. לדברי הנקבל הוא עבר שנה של טיפול אינטנסיבי במרכז, טיפול פרטני וטיפול קבוצתי, והשתקם, אך הדבר לא בא לידי ביטוי במסמך של גורם מקצועי, למרות בקשת הוועדה לקבל מסמך על הטיפול.

5.5 ואם כך, כפי שעולה מן האמור לעיל בסעיף 5.4, לא רבות למדנו על תוצאות הטיפול השיקומי ועל מסוכנתו המינית של הנקבל כיום, כעשר שנים לאחר הארועים נשוא הקובלנה וכחמש שנים לאחר סיום ריצוי מאסרו, אלא ככל שמדובר במה שהעיד הנקבל על עצמו ועל השתקמותו מחד גיסא, והעדר מידע שלילי על התנהגותו המינית מאידך גיסא, למעט חוסר הנוחות שלנו עם הפרסום בנושא שירותי הבייביסיטר לילדים.

אלא שכאן לא נוכל שלא להתייחס לנסיבותיו המיוחדות של הנקבל ולנסיבות המקרה גם תוך השוואתו לתקדימים שהוצגו לנו מטעם הצדדים, כאשר כדברי הנשיא ברק בע"א 50/91 סבין לעיל, בצד האינטרס הציבורי, שהוא השיקול העיקרי בדין המשמעתי "יש מקום להביא בחשבון גם את נסיבותיו האישיות המיוחדות של הרופא, אשר עומד לדין משמעתי, וגם רשימת השיקולים בכגון דא אינה סגורה", וכדברי השופטת פרוקצ'יה בעניין ירדנה שרתוק (עש"ם 7635/05) (אמנם לעניין הדין המשמעתי של שירות הציבורי בכלל, אך הדברים יפים גם לעניין הדין המשמעתי של מקצועות הרפואה): "..... עם זאת, התכלית המערכתית הכללית של הדין המשמעתי אינה עומדת לעצמה, ולעולם יש לשקול בצידה גם את ההיבט האישי והאנושי הקשור בנאשם ובנסיבות חייו....".

ראשית, נציין את נסיבות חייו הקשות מאד של הנקבל, שכדברי בית המשפט העליון – "סיפור חייו מכביד על הלב", וכפי שעולה מגזר דינו של בית המשפט המחוזי - נולד בחו"ל לאם שלא נישאה לאביו, שקודם שניתק קשר ונעלם נהג כלפי האם והנקבל באלימות, נפגע מינית בברוטליות בהיותו בן 10 במחנה קיץ, דבר שנצר שנים בלבו, עלה לארץ והתגייס לצבא כאשר בעת שירותו נפצע ואיבד שלוש מאצבעות ידו, שוחרר ולקה בפוסט טראומה וכיום הוא מוכר כנכה צה"ל בדרגת נכות של 53%, התמכר לסמים קשים וכדי לממן את צריכתם עסק בזנות ואף הפך לדר רחוב. ולאחר כל זאת, הצליח לשבור את מעגל הסמים

והזנות, ובכוחות עצמו חסך כסף, עבר תהליך מרשים של גמילה, טיפול ושיקום, למד סיעוד באוניברסיטה וסיים את לימודיו, ועבד ערב מעצרו בגין המעשים נשוא הקובלנה, כאח בשני חצאי משרה (בקופת חולים ובשח"ל).

כיום כאמור הנקבל אינו עובד במקצוע שלדבריו הוא ההישג היחיד בחיים שבהם לא היה לא כלום ולא היה לו כל סיכוי, ולמרות זאת הצליח, עד למעשים עליהם הוא מצר, ועל כמותם לא חזר.

שנית, העבירות – קשות ככל שהן – שעשה הנקבל, לא נעשו בקשר עם עבודתו, בהבדל מן המקרים שהובאו בפניו, כולל עניינו של האח ידידיה גרינוולד שהובא מטעם הקובל, שם נוסף על מסכת המעשים במשך שלוש שנים בשכנו הקטין, הורשע גם בביצוע עבירת מין בקטין אחר תוך כדי עבודתו במקום עבודתו. כך גם מקרהו של הפיזיותרפיסט גלעד הוליאור שהובא אף הוא מטעם הקובל, שעשה מעשה מגונה במטופלת על שולחן הטיפולים, והתקדימים שהובאו מטעם הנקבל – האח עאדל קשקוש שעשה פעמים מעשה מגונה במטופלת בעת שטיפל בה, פלוני אח מוסמך שביצע מספר פעמים מעשה מגונה בחולה שהיתה מאושפזת במחלקה פסיכיאטרית בה עבד, והאח מרדכי זהר שעשה שלוש עבירות מין כולל במטפלות של נזקקות בבתי הנזקקות.

נציין, כי תקופות ההתליה בשלושת המקרים שהוצגו מטעם הנקבל היו שנתיים, 18 חודשים ושנתיים (בהתאמה). בעניינו של האח ידידיה גרינוולד, שכאמור הורשע בעבירות מין בקטין לאורך שלוש שנים במספר רב של הזדמנויות, אך גם בעבירת מין בקטין אחר במיטת המרפאה, נשלל רשיונו לצמיתות לאחר שגם בחר שלא להופיע או אף להיות מיוצג בדיון בפני הוועדה, לאחר שהודיע כי הוועדה רשאית להחליט בעניינו ככל שתחליט ומבלי שהובאו בפני הוועדה שיקולים ספציפיים לגביו שאותם ניתן לשקול אף כשיקול משני לצורך המלצה על אמצעי המשמעת.

שלישית, ועיקר, לא נוכל להתעלם מן השיהוי הניכר בנקיטת ההליכים המשמעתיים נגד הנקבל.

העבירות נשוא הקובלנה נעשו בתקופה בין חודש אוגוסט 2012 ל-1.2.2013. הכרעת הדין הינה מיום XXXXXXXX (גזר דין הוא מיום XXXXXXXX ופסק הדין של בית המשפט העליון הוא מיום XXXXXXXX). הנקבל שוחרר מהכלא בשנת 2017 (התאריך המדויק לא נמסר לנו). הקובלנה הוגשה ביום 1.11.2021, קרי, יותר משמונה שנים מאז הכרעת הדין, וכ-4 שנים לאחר שחרורו של הנקבל מהכלא.

אין ספק שמדובר בשיהוי ניכר, שלא נוכל להתעלם ממנו לעניין המלצתנו לאמצעי המשמעת (ואיננו מוצאים מקום להתייחס לדברי ב"כ הנקבל כי "יש פסיקה שאפילו מדברת במקרים מתאימים על הגנה מן הצדק" שנאמרו בלשון רפה ואגב אורחא).

נציין, כי בתקדימים שהובאו בפניו, הן מטעם הקובל והן מטעם הנקבל, אמצעי המשמעת ננקטו תקופה קצרה ביותר, לעתים ממש בסמוך, לסיום ההליכים הפליליים (למשל, במקרהו של גרינוולד הוגשה קובלנה מתוקנת חודש לאחר הרשעתו (לאחר שחודשים ספורים קודם לכן הוגשה קובלנה שלא מסתמכת על הרשעה בפלילים, ובמקרהו של הוליאור הוגשה קובלנה כשנה לאחר הרשעתו).

חלוף הזמן מאז ההליכים הפליליים וריצוי העונש, העדר מידע שלילי לגבי התנהגותו המינית של הנקבל בתקופה שחלפה ובעיקר זו של כארבע השנים שחלפו מסיום ריצוי העונש, והסיכוי שעבר טיפול שיקומי מיטיב, אף שבעניין זה אנו חיים מפיו של הנקבל בלבד – עומדים לזכותו, כפי שגם הודה הקובל בהגינותו בהתייחסו לעניין השיהוי.

ויפים לעניין זה דבריו של כב' הנשיא (בדימוס) ורדי זיילר בצו מיום 10.2.1988 בעניין דר'

אדמונד מולק ודר' אמיתי ביקל (שם הוגשה קובלנה נגד שני רופאים בגין רשלנות חמורה ארבע וחצי שנים לאחר הארוע וההליך עמד בפני סיום קרוב לעשר שנים אחריו) לפיהם הליך משמעותי וענישה משמעותית לאחר עשר שנים - בהעדר נסיבות מיוחדות - היא "במידה רבה בבחינת אתרוגים לאחר סוכות" שכן האפקטיביות של הליך כזה מוטלת בספק. אכן, לא מדובר בעבירה משמעותית דומה, ובהחלט מדובר בנסיבות מיוחדות של עבירות פליליות שקשה להפריז בחומרתן כדברי בית המשפט העליון, אך כאמור, קשה שלא להביא בחשבון גם את חלוף הזמן כאמור לעיל.

5.6 אשר לבקשתו של הנקבל לחיסיון ההליך שבפנינו, וקיומו בדלתיים סגורות. בעוד ב"כ הנקבל מסתמך בבקשתו על כך שההליך הפלילי נשוא הקובלנה הוא חסוי והתנהל בדלתיים סגורות, כעולה גם מהמסמכים שצורפו להודעתו מיום 7.6.2022, ולפיכך לא ניתן לפרסם דבר על הדיון, טוען הקובל כי אין מקום לקבל את הבקשה משום שלא הומצאה החלטה הקובעת חיסיון, ונהפוך הוא, פורסמו שתי החלטות של בית המשפט המחוזי בתיקי עתירת אסיר של הנקבל, שבו צויין כי הוא נדון למאסר בגין עבירות מין, ומכל מקום, חיסיון ההליכים הפליליים אינו מחייב בהכרח חיסיון על הליכים משמעותיים.

אין מחלוקת כי פומביות הדיון היא מעקרונות החוקתיים המרכזיים שביסוד של שיטת המשפט בישראל, ואיסור פרסום וקיום הליך בדלתיים סגורות הוא החריג לכלל. אלא שבענייננו למעשה ניתנה כבר הדעת על הנושא במסגרת ההליך הפלילי נשוא הקובלנה, הן בבית המשפט המחוזי והן בבית המשפט העליון.

עבירת המשמעת המיוחדת לנקבל בקובלנה שבפנינו היא המעשים שעשה ובגיןם הורשע בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב בתפ"ח XXXXXXXX. אין ספק כי הדיון בתיק זה התנהל בדלתיים סגורות. מעבר לכך שהומצא לנו על ידי ב"כ הנקבל עותק הכרעת הדין והפרוטוקול בו מוטבעות המילים "בדלתיים סגורות" (והוועדה לא תיתן דעתה לתמיהה כיצד קיבל הקובל, והמציא לוועדה, עותק ללא סימון זה), הרי שפסק הדין לא ניתן לאיתור באף אחד ממאגרי המידע המשפטיים – בין שמצויין שכלל לא נמצא במאגר (ב-LawData) או שנרשם לגביו שהוא חסוי לציבור ולא ניתן לעיין בו כעולה מן המסמכים שהמציא ב"כ הנקבל. פרסום (בטעות או שלא בטעות, ולא בכל מאגרי המידע) של החלטות בעתירות אסיר, שבו אין פרטים מפורטים לעניין ההליך הפלילי (למעט תקופת המאסר וסוג העבירות באופן כללי- עבירות מין) אינו מצביע על כך שההליך נשוא הקובלנה אינו חסוי.

לא זו אף זו, פסק דינו של בית המשפט העליון אינו נוקב בשמו של המערער הרשום כ"פלוגי", ובדיקת פרטי ההליך בבית המשפט העליון באתר LawData מניבה את ההודעה שלהלן: "אנו מצטערים. פרטי ההליך המבוקש חסויים. חרף סיווגו של ההליך כחסוי, החלטות בו עשויות להתפרסם".

וכך, פסק דינו של בית המשפט העליון בע"פ XXXXXXXX אכן פורסם, כאמור ללא שמו של הנקבל, ומציין את מספר התיק בבית המשפט המחוזי, אך כיוון שהאחרון לא פורסם, הרי שלא ניתן ללמוד מפסק דינו של בית המשפט העליון את אשר נכתב ופורט בפסקי הדין, וכי מדובר בנקבל.

קבלת עמדתו של הקובל, ופרסום שמו של הנקבל בקובלנה זו המבוססת על המעשים והמידע המפורט המופיעים בפסק דינו של בית המשפט המחוזי (ובתמצית בפסק דינו של בית המשפט העליון), משמעה אינו אלא פרסום דבר על הליך שהתנהל בדלתיים סגורות כאמור בסעיף 70(א) לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1984, ועל כן לא נוכל לקבלה, ולו מסיבה זו בלבד.

לפיכך לא ירשמו בדין וחשבון זה שמו של הנקבל ופרטים מזהים אחרים. חזקה על הגורמים הרלבנטיים במשרד הבראות כי ינהגו בעניין זה לגבי יישום ההחלטה שתתקבל בעקבות דין וחשבון זה כמקובל לגבי החלטות אחרות המתקבלות במקרים בהם הוטל חיסיון במסגרת ההליך המשמעותי.

5.7 לאור האמור לעיל, בהתחשב באינטרס הציבורי, המסר הנכון לציבור לצורך שמירת האמון במקצוע והמסר של הרתעה לאנשי המקצוע, ושמירה על שלומם של קטינים, מחד גיסא, והבאה בחשבון של הנסיבות לקולא - נסיבותיו האישיות של הנקבל ובעיקר השיהוי הניכר בנקיטת האמצעים המשמעותיים נגדו שהביא את סיום ההליכים המשמעותיים כעשר שנים לאחר ביצוע העבירות נשוא הקובלנה, תקופה בה הנקבל לא עבד במקצועו, נראה לנו כי אמצעי המשמעת המתאים תוך איזון האינטרסים הוא התליית רישומו של הנקבל לתקופה של שבע שנים מהיום.

אנו ממליצים, איפוא, לכב' המנכ"ל להתלות את רישומו של הנקבל לעסוק בסיעוד לתקופה של שבע שנים מהיום.

ענת כהן אבואב נציגת הסתדרות האחים והאחיות	ד"ר רינה שימונוב יו"ר	עירית אלטשולר, עו"ד נציגת היועצת המשפטית לממשלה
---	--------------------------	---

ארקדי לויטס אח מוסמך דין וחשבון